

LIAM O'CONNOR OBJAL paží Coru McLeodovou a posunul si ji, aby byla přesně tam, kde chtěl, těsně u něho. „Moc nad tím nehlobej. Ať se to prostě stane.“

„Nemůžu uvěřit, co to dělám.“ Cořin hlas působil proti jeho pokožce jako zašeptání hedvábí.

Zavřel oči a vychutnával si její nádhernou blízkost. Čekal celý život, aby ji mohl znovu držet v náruči.

„Můžeš mě pustit, Liame.“ Cora vystrčila jazyk mezi zuby, přimhouřila jedno oko a namířila šipku na zeď. „Už jsem to pochopila.“

Liam ustoupil, už teď postrádal její teplo a sladkou bylinkovou vůni jejích vlasů. Teprve před několika dny zjistil, že se jí může dotknout bez toho prvotního bodnutí bolesti, a byl nadšený, že mu to andělé umožnili. Neměl moc důvodů mít ty dva rád, ale tenhle byl rozhodně obrovský.

Zajít do Zelenáčů, sportovního baru nedaleko univerzity v Providence Falls, napadlo její kamarádku Suzette Wilsonovou. Suzette trvala na tom, že Cora

a Liam se potřebují v sobotu večer pobavit s „normálními lidmi“, a nemýlila se. Od vraždy Johna Bradyho, respektovaného byznysmena v městečku, který byl čirou náhodou rovněž manželem Liamovy bývalé milenky, měli oba plné ruce práce. Byl to těžký měsíc, a nebýt laskavé Cory a mazaného chlapce z ulice Bilyho Maca, který se za něj přimluvil, Liam by nejspíš přišel o svoji jedinou šanci na vykoupení. Teď mu zbývaly dva měsíce, aby spasil svou nesmrtelnou duši, ale na to se může soustředit zítra. Dneska večer je fajn vypnout a dělat něco jen tak.

„Zvládneš to, Coro,“ ozval se z baru hluboký mužský hlas.

Liam skryl úšklebek tím, že se napil piva. Suzette taky pozvala největšího suchara na světě, Finleyho Walshe. Naneštěstí byl Finn Cořinou spřízněnou duší, a i když Liam nesnášel úkol, který mu andělé dali, musel najít nějaký způsob, jak Coru přimět, aby se do toho otrapy zamilovala. Pokud by se mu to nepodařilo, inu... Radši na to ani nemyslet.

Cora zaklonila ruku a hodila šipku. Ta minula celý terč o dobrých čtyřicet centimetrů a se zaduněním přistála na dřevem obložené zdi. Cora frustrovaně zavrčela a dupla nohou, což Liama rozesmálo. Byla prostě rozkošná. Stála před ním v modrých džínách, těsném krémovém svetříku a botách na podpatcích, ale temenem hlavy mu sotva dosahovala k bradě. Přesto však měla nezkrtného ducha, jemuž nebylo rovno. Na sluncem opálenou tvář jí spadla blond kadeř a Liam musel potlačit touhu natáhnout ruku a vrátit ji zpátky. Neměla tušení, jak mu připadá překrásná. Ani jak moc po ní touží.

„Páni, Coro,“ zavolala Suzette přes řvoucí hudbu. „Vedeš si čím dál líp!“ Suzette, usazená na barové sto-